

Zał. nr 1

WŚCIEKLIZNA-INFORMACJE

Wścieklizna to wirusowa śmiertelna choroba zakaźna. Chorują na nią wszystkie ssaki, również człowiek (wścieklizna jest zoonozą czyli chorobą odzwierzęcą). Nie chorują na nią ryby, ptaki i gady.. Dla człowieka wścieklizna jest nieuleczalna i powoduje śmierć.

JAK DOCHODZI DO ZAKAŻENIA?

Do zarażenia człowieka dochodzi poprzez pokąsanie go przez chore zwierzę. Wirus obecny jest w ślinie chorego zwierzęcia. Wirus w ślinie może pojawiać się na 6-14 dni przed wystąpieniem objawów choroby. Największą koncentrację osiąga jednak po ich wystąpieniu. Możliwe jest również zarażenie bez pogryzienia, np. w przypadku, gdy slina chorego zwierzęcia dostanie się do ciała człowieka poprzez naturalne otwory (oczy, nos) lub poprzez uszkodzoną błonę śluzową czy skórę. Źródłem zakażenia dla człowieka mogą być wszystkie ssaki, jednak najczęściej są to zwierzęta dzikie (lisy, jenoty, borsuki, nietoperze), psy, koty i gryzonie. Do zakażenia zwierzęcia dochodzi poprzez jego kontakt z innym chorym zwierzęciem- na przykład poprzez pogryzienie podczas walki, zadrapania połączone z kontaktem ze śliną chorego zwierzęcia.

JAK DŁUGI JEST OKRES INKUBACJI?

Okres inkubacji choroby-czyli czas jaki mija od zakażenia do czasu wystąpienia objawów choroby- jest bardzo różny i zależy od wielu czynników, tj. wieku zarażonego, miejsca dostania się wirusa do organizmu, jego ilości i zjadliwości.

Okres inkubacji:

- u człowieka wynosi 15-150 dni i dłużej (najczęściej ok. 20-80 dni)
- u psów 7-150 dni (najczęściej ok. 30 dni)
- u kotów 10-260 dni (najczęściej ok. 30 dni)
- u lisów ok. 30 dni.

JAKIE SĄ OBJAWY?

Wścieklizna jest chorobą układu nerwowego więc objawy tej choroby to głównie objawy neurologiczne.

Możemy wyróżnić dwie postaci choroby:

- postać cichą (porażenną)
- postać gwałtowną (szałową)- w tej postaci choroby wyróżniamy stadia zwiastunowe, pobudzenia i porażień.

U chorych zwierząt można zaobserwować brak zainteresowania jedzeniem i piciem, nienaturalne zachowania jak bojaźliwość i ucieczki zwierząt domowych, a u zwierząt dzikich natomiast utratę płochliwości przed człowiekiem i zmianę trybu życia z nocnego na dzienny. Pojawić się może świąd w miejscu pokąsania, rozszerzone źrenice, zez. Następnie wzrasta agresywność-zwierzę może atakować przedmioty lub człowieka, zjadać niejadalne przedmioty i wydawać nienaturalne dźwięki. Po stadium pobudzenia występuje stadium porażień, z zaburzeniami koordynacji ruchów, drgawkami, porażeniami mięśni żuchwy, z wypadaniem języka i ślinotokiem. Porażone zostają także mięśnie kończyn (mogą pojawić się ruchy pływackie) oraz mięśnie oddechowe i następuje śmierć.

Niw wszystkie objawy i stadia musza pojawiać się u zakażonego zwierzęcia. Postać cicha choroby charakteryzuje się szybkim przejściem początkowych objawów w stadium porażenne, bez okresu pobudzenia.

CO ZROBIĆ, ABY SPRWDZIĆ CZY ZWIERZĘ MOGŁO ZARAZIĆ WIRUSEM WŚCIEKLIZNY CZŁOWIEKA?

W celu ustalenia czy zwierzę, które ugryzło człowieka, zarażyło go wirusem, należy sprawdzić czy było ono w tym momencie chore na wściekliznę. Stosuje się 15-dniową obserwację zwierzęcia lub badania pośmiertne mózgu zwierzęcia.

ABY UNIKNAĆ ZAKAŻENIA WŚCIEKLIZNĄ NALEŻY:

- unikać dziwnie zachowujących się zwierząt dzikich i domowych
- nie głaskać i nie dotykać obcych zwierząt
- regularnie szczepić przeciw wściekliznie zwierzęta domowe (szczepienie psów jest obowiązkowe, szczepienie kotów nie jest obowiązkowe, jednak ze względu na ich tryb życia jest zalecane).